Sed ꝓ his psalmus aut de his psalmꝰ q̄ ꝑmo ducti
sũt: nõ hoc sonat: idē ipe psalmꝰ discussꝰ: ꝑscrutatꝰ:
interrogatꝰ oībus versibꝰ suis: aliud tibi dicit: non
ꝺ illis se loqui q̄ hoīes: nescio q̄: nescio q̄n irruētibꝰ
hostibus in babyloniā captiui ducti sũt ex hierusa/
lem. Sed q̄d dicit psalmus? Quid nisi qꝺ audistis
ab Aplo? Cõmēdat nobis gratiā dei: cõmēdat no/
bis: q꞉ nos ꝑ nosmetipos nihil sumꝰ: cõmendat no/
bis: q꞉ quicq̄d sumus: illiꝰ misericordia sumꝰ. Quic
q̄d aũt ex nobis sumꝰ: mali sumꝰ. Quare ergo capti
ui: ⁊ quare nomīe captiuitatis cõmendat ipa gr̄a li/
beratoris? Apit: ipe dicit Aplus: Condelector legi
Ro. 7. dei ſm interiorē hominē: video aũt aliā legē in mē/
bris meis repugnātē legi mētis meę: ⁊ captiuũ me
ducentē in lege peccati: quę est in mēbris meis. Ec/
ce habes duci captiuũ. Quid ḡ cõmendat iste psal/
mus? Quod sequit ibi Aplus: Infęlix ego homo:
Ibidem. quis me liberabit de corꝑe mortis huiꝰ? Gratia dei
ꝑ iesũ christũ dñm nostrũ. Quare ergo ꝑmi? Nam
dictũ est quare captiui. Quantũ arbitror ⁊ hoc elu/
cet: q̄m in compatiõe filioꝝ ionadab: oīs inobedi/
Hiere. 35 entia culpata est. Per inobediētiā aũt captiui facti
sumus: quia ipe adā nõ obediēdo peccauit. Dictuz
Geñ. 3. ē aũt ab eodē Aplo: qꝺ ⁊ verũ est: q꞉ oēs in adā mo
j. Cor. 15 riunt in quo oēs peccauerunt. Merito ⁊ ꝑmi du
cti sũt captiui: q꞉ ꝑmus hõ de terra terrenus: secũdꝰ
homo de cęlo cęlestis. Qualis terrenus: tales ⁊ ter/
Ibidem. reni: qualis cęlestis: tales ⁊ cęlestes. Sicut portaui/
mus imaginē terreni: portemꝰ ⁊ imaginē eius q̄ de
cęlo est. Primus homo captiuos nos fecit: secũdꝰ
hõ nos de captiuitate liberauit. Sicut em̄ in adam
oēs moriunt: sic ⁊ in christo oēs viuificabũtur.
Sed in adā oēs moriunt per carnis natiuitatē: in
christo liberant ꝑ cordis fidē. Nõ erat in potestate
tua: vt non nascereris ex adā: est in potestate tua vt
credas in christũ. Quantũcũq̄ ḡ ad ꝑmũ hominez
ꝑtinere volueris: ad captiuitatē ꝑtinebis. Et q̄d est
ꝑtinere volueris: aut q̄d est ꝑtinebis? Iā ꝑtines: ex/
clama: Quis me liberabit de corpore mortis huiꝰ?
Ro. 7 Audiamus ergo istũ hoc exclamantē.

Expositio primę partis.

E
Al' † nõ habet. D †Eus † in te speraui dñe: nõ ꝯfũdar
† In te dñe spe/ i ęternũ. Iā ꝯfusꝰ sũ vel nõ ꝯfũdar in ęt/
raui. Ps̄. 30. nũ. Quõ em̄ nõ ē cõfusꝰ cui dr̄: Quē fructũ
Ro. 6 habuistis in his in q̄bus nũc erubescitis? Quid er/
Ps̄. 33. go fiet: ne ꝯfundamur i ęternũ? Accedite ad eũ ⁊ il
luminamini: ⁊ vultus vestri nõ erubescent. Confusi
estis in adā: recedite ab adā: accedite ad christuz: et
iā nõ ꝯfundemini: In te speraui dñe nõ cõfundar in
ęternũ. Si in me ꝯfundor: in te nõ ꝯfundar in ęt̃nũ.
Al' † libera. In tua iusticia † erue me ⁊ † exime me. Nõ in
† eripe. mea: ſ in tua. Si em̄ in mea: ero ex illis de q̄bus ille
Ro. 10 ait: Ignorantes dei iusticiam: ⁊ suam volentes cõ/
stituere: iusticię dei nõ sũt subiecti. Ergo in tua iusti
cia: ñ i mea. Quia mea q̄d? Pręcessit iniq̄tas. Et cũ
ero iustꝰ: tua iusticia erit: q꞉ iusticia mihi abs te da/
ta: iustus ero: ⁊ sic erit mea vt tua sit: id ē abs te mi/
hi data. In eũ eī credo q̄ iustificat īpiũ: vt deputet
Ro. 4 fides mea ad iusticiā. Erit ḡ ⁊ sic iusticia mea: nõ tñ
tanq̄ ꝓpria mea: nõ tanq̄ a meipo mihi data: sicut
putabāt illi q̄ per lr̄am gloriabant: ⁊ gratiā respue/
Ps̄. 7 bant. Nā dictũ est in alio loco. Iudica me dñe ſm
iusticiā meā. Certe gloriabat in sua iusticia: ſ reuo/
ca te ad Aplm: Quid em̄ habes qꝺ nõ accepisti? Et 1. Cor. 4
sic dic iusticiā tuā: vt memineris qꝺ acceperis eaz:
⁊ nõ eā īuideas accipiētibꝰ. Naz ⁊ ille pharisęꝰ tāq̄ Luc. 18
a deo accepisse se dicebat: Gr̄as tibi ago: q꞉ nõ suz
sic̄ cęteri hoīes: Quare? Inde ei te delectat: q꞉ bonꝰ
es qꝺ alter malus est? Deniq̄ q̄d addidit: Iniusti: Ibidem
raptores: adulteri: sicut ⁊ publicanus iste. Hoc iam
nõ est exultare: ſ insultare. Ille aũt captiuꝰ nec ocu
los ad cęlũ audebat leuare: ſ ꝑcutiebat pectus suũ:
dicens: Deꝰ ꝓpitius esto mihi peccatori. Pax ita/ Abi. 5
q̄ est vt illud qꝺ in te ē bonũ agnoscas qꝺ a deo sit:
nisi etiā inde nõ te extollas suꝑ illũ q̄ nõdũ habet: q̄ Act. 7
fortasse cũ accepit: trāsiet te. Q̄n em̄ erat saulus ste
phani lapidator: q̄ multi erāt christiani quorũ erat
ille ꝑsecutor: tamē quādo ꝯuersus ē: oēs q̄ se ꝑ̄cef
serāt suꝑauit. Ergo dic deo qꝺ audis in psalmo: In
te speraui dñe: nõ ꝯfundar in ęternũ: in tua iusticia:
nõ in mea erue me ⁊ exime me. Inclina ad me
aurē tuā. Et hęc ꝯfessio est humilitatis. Qui dicit
inclina ad me: ꝯfitet q꞉ iacet tanq̄ ęger ꝓstratꝰ me/
dico stanti. Deniq̄ vide quia ęger loquit: Inclina
ad me aurē tuā: Et † saluũ me fac. Esto mihi i Al' † sal
deũ ꝓtectorē. Nõ ad me iacula inimici ꝑueniāt:
ego em̄ me ꝓtegere nõ possũ. Et pax est in ꝓtecto/
rē: addidit. Et i locũ munitũ mihi † esto vt sal/ Al. † in
uũ me facias. In locũ munitũ mihi esto: tu esto
locus munitꝰ meꝰ. Ubi est qꝺ ab illo fugiebas adā: Geñ.
⁊ te inter ꝑadisi ligna abscondebas? Ubi ē qꝺ eiꝰ fa
ciē formidabas ad quē gaudere cõsueueras? Abisti
⁊ peristi: captiuatus es: ⁊ ecce visitaris: ⁊ ecce nõ di
mitteris: ⁊ ecce dimittunt nonagintanouez oues in Mat
mõtibꝰ: ⁊ q̄rit ouis ꝑdita: ⁊ ecce dr̄ de inuenta oue: Luc.
Mortuꝰ erat ⁊ reuixit: perierat ⁊ inuētus est. Ecce
ipe deꝰ factus est locus refugij tui: q̄ ꝑmo erat me/
tus fugę tuę. In locuz munitũ tu inq̄t esto mihi: vt
saluũ facias me: Nõ ero saluus nisi in te: nisi tu fue/
ris requies mea: sanari nõ poterit ęgritudo mea. Le
ua me a terra: in te iaceā: vt surgā in locũ munitum.
Quid munitiꝰ cũ ad illũ locũ cõfugeris? Dic mihi
q̄s aduersarios formidabis? Quis insidiabit ⁊ ꝑue
niet ad te? Nescio q̄s dicit de mõtis vertice clamas/
se cũ imꝑator trāsiret: nõ de te loquor: respexisse ille
dicit ⁊ dixisse: nec ego de te. Cõtēpserat imꝑatorem
cũ īsignibꝰ armis ⁊ exercitu potēte. Unde? De loco
munito. Si securus ille in alta terra: quõ tu nõ in eo
a quo factũ est cęlũ ⁊ terra? Esto mihi ergo in deuz
ꝓtectorē ⁊ in locũ munitũ vt saluũ me facias. Ego
si mihi aliũ locũ elegero: saluus eē nõ potero. Elige
certe hõ si inueneris munitiorē. Nõ est ergo quo fu
giat ab illo nisi ad illũ. Si vis euadere iratum: fuge
ad placatũ. Q̄m firmamentũ meũ ⁊ refugiũ
meũ es tu. Firmamētũ meũ q̄d ē? Per te sum fir
mus: ⁊ ex te sũ firmꝰ. Q̄m firmamentũ meũ ⁊ refu/
giũ meũ es tu. Ut fiam firmꝰ ex te: sicubi fuero īfir/
matus in me: refugiā ad te. Firmũ em̄ te facit gra/
tia christi: ⁊ immobilē aduersus oēs tēptationes
inimici. Sed ibi ē ⁊ humana fragilitas: ibi est ad/
huc prima captiuitas: ibi est ⁊ lex in membris repu/ Ro.
gnans legi mentis: ⁊ captiuuz volens ducere in le/
gē peccati: Adhuc corpꝰ qꝺ corrumpit: aggrauat
aīam. Quātũlibet firmꝰ sis ex gr̄a dei: q̄diu adhuc
portas terrenũ vas in q̄ thesaurꝰ ē dei: aliq̄d etiā de 2. Co.
ipso vase fictili formidandũ est. Ergo firmamentũ

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-264/0320
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG